

DECIZIA nr. 465 din 13.07.2016
privind solutionarea contestatiei formulata de **X GmbH**,
inregistrata la DGRFPB sub nr. x/28.03.2016

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii 2 a fost sesizata de Administratia Fiscala pentru Contribuabili Nerezidenti din cadrul DGRFPB cu adresa nr. x/28.03.2016, inregistrata la DGRFPB sub nr. x/28.03.2016, completata prin adresa nr. x/17.06.2016, inregistrata la DGRFPB sub nr. x/17.06.2016, cu privire la contestatia formulata de **X GmbH**, cu sediul in Germania,.

Obiectul contestatiei, inregistrata la MBN-REG sub nr. x/09.02.2016 si sub nr. x/15.02.2016, completata prin adresa remisa prin posta si inregistrata la AFCN sub nr. x/07.06.2016, il constituie Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata pentru persoanele impozabile neinregistrate si care nu sunt obligate sa se inregistreze in scopuri de TVA in Romania, stabilite in alt stat membru al Uniunii Europene inregistrata sub nr. xD/30.12.2015 emisa de AFCN, comunicata in data de 11.01.2016, prin care s-a respins la rambursare TVA in suma de y lei.

Avand in vedere dispozitiile art. 23 alin. (2) din Directiva 2008/9/CE din data de 12 februarie 2008, art. 268 alin. (1), art. 269, art. 270 alin. (1) si art. 272 alin. (1) si alin. (4) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala a Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **X GmbH** din Germania.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezulta urmatoarele:

I. Prin contestatia formulata si prin adresa privind completarea contestatiei societatea nerezidenta solicita anulara deciziei nr. xD/30.12.2015, aprobarea cererii de rambursare si emiterea unei noi decizii prin care sa se dispuna rambursarea TVA.

In sustinerea contestatiei, societatea aduce urmatoarele argumente:

Motivul de fapt retinut in decizia de rambursare si anume, operatiunile pentru care se solicita TVA - comision la cumpararea unei intreprinderi agricole prevazut in contractul de intermediere si prestari servicii incheiat cu G SRL si comision pentru inscrierea in cartea funciara a unor terenuri nu sunt intru-totul adevarate.

Comisioanele vizeaza strict terenurile achizitionate si inscrierea in cartea funciara si nu achizitia partilor sociale de la W A SRL prin majorarea de capital social, chiar daca aceasta operatiune le conditioneaza.

Referitor la relatiile contractuale si de actionariat este de mentionat: X GmbH este societatea mama a societatii W A SRL, proprietarul terenurilor care fac obiectul contractului de intermediere si prestari servicii intre X GmbH si G SRL, intre care exista numai relatii comerciale si nu de asociere.

Nesocotind obiectul contractului si caracterul specific al prestatiei, respectiv servicii in legatura cu bunuri imobile de natura terenurilor, organul fiscal a impus in mod eronat aplicarea art.133 alin.2 din Codul fiscal, refuzand in mod arbitrar rambursarea TVA.

Terenurile agricole in legatura cu care s-au efectuat prestarile de servicii si s-au perceput comisioanele sunt situate in Romania si au o legatura suficient de directa cu respectivele bunuri imobile, facturile fiind emise cu TVA potrivit regulii de la art.133 alin.4 lit.a din Codul fiscal si pct.14 alin.2 lit.n din HG nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice .

II. Prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata pentru persoanele impozabile neinregistrate si care nu sunt obligate sa se inregistreze in scopuri de TVA in Romania, stabilite in alt stat membru al Uniunii Europene inregistrata sub nr. xD/30.12.2015, DGFRPB a respins la rambursare TVA in suma de y lei.

III. Luand in considerare documentele existente la dosarul cauzei, constatarile organului fiscal, sustinerile societatii si prevederile legale pe perioada supusa controlului se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca societatea nerezidenta are dreptul la rambursarea TVA in suma de y lei, in conditiile in care argumentele si documentele depuse in sustinerea contestatiei nu sunt de natura sa modifice constatarile organului fiscal, cu privire la locul prestarii serviciilor.

In fapt, in baza cererii nr. xD/21.11.2014, aferenta perioadei 01.06.2014–31.10.2014, organul fiscal a emis Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata pentru persoanele impozabile neinregistrate si care nu sunt obligate sa se inregistreze in scopuri de TVA in Romania, stabilite in alt stat membru al Uniunii Europene inregistrata sub nr. xD/30.12.2015, prin care a respins la rambursare TVA in suma de y lei.

Referitor la TVA respinsa la rambursare in suma de y lei - pozitiiile 1-4 din cererea de rambursare, prin decizia de rambursare nr. xD/30.12.2015, DGFRPB a constatat faptul ca locul prestarii serviciilor mentionate in aceste facturi este locul unde persoana impozabila care primeste serviciile isi are stabilit sediul activitatii economice, operatiunea nefiind impozabila in Romania, in conformitate cu prevederile art.133 alin.2 din Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

In drept, in conformitate cu dispozitiile art. 147² din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare si pct. 49 din Normele metodologice de aplicare aprobate prin HG nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare:

Codul fiscal:

"Art. 147². - (1) In conditiile stabilite prin norme:

a) *persoana impozabila nestabilita în România, care este stabilita în alt stat membru, neînregistrata si care nu este obligata sa se înregistreze în scopuri de*

TVA în România, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adaugata aferente importurilor si achizitiilor de bunuri/servicii, efectuate în România; [...]."

Normele metodologice:

"49. (1) În baza art. 147² alin. (1) lit. a) din Codul fiscal orice persoana impozabila nestabilita în România, dar stabilita în alt stat membru, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adaugata aferente importurilor si achizitiilor de bunuri/servicii efectuate în România. **Taxa pe valoarea adaugata se ramburseaza de catre România, statul membru în care au fost achizitionate bunuri/servicii sau în care s-au efectuat importuri de bunuri, daca persoana impozabila respectiva îndeplineste cumulativ urmatoarele conditii:**

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activitatii sale economice sau un sediu fix de la care sa fi efectuat operatiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau resedinta sa obisnuita;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu este înregistrata si nici nu este obligata sa se înregistreze în scopuri de TVA în România conform art. 153 din Codul fiscal;

c) pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri si nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu exceptia urmatoarelor operatiuni:

1. prestarea de servicii de transport si de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 143 alin. (1) lit. c)-f), h)-m), art. 144 alin. (1) lit. c) si art. 144¹ din Codul fiscal;

2. livrarea de bunuri si prestarea de servicii catre o persoana care are obligatia de a plati TVA în conformitate cu art. 150 alin. (2)-(6) din Codul fiscal.

(2) **Nu se ramburseaza:**

a) **taxa pe valoarea adaugata care, conform Codului fiscal, a fost facturata incorect;**

b) taxa pe valoarea adaugata facturata pentru livrari de bunuri care sunt sau pot fi scutite în temeiul art. 143, 144 si 144¹ din Codul fiscal;

c) taxa pe valoarea adaugata facturata agentilor de turism, inclusiv a tur-operatorilor, care aplica regimul special de taxa, conform echivalentului din alt stat membru al art. 152¹ din Codul fiscal;

d) taxa pe valoarea adaugata care, conform Codului fiscal, a fost facturata ulterior înregistrarii în România în scopuri de TVA a respectivei persoane impozabile, pentru care se aplica prevederile art. 147¹ din Codul fiscal.

(3) **Se ramburseaza oricarei persoane impozabile nestabilite în România taxa pe valoarea adaugata achitata pentru achizitii de bunuri/servicii, inclusiv pentru importuri, efectuate în România, în masura în care bunurile si serviciile respective sunt utilizate pentru urmatoarele operatiuni:**

a) operatiuni rezultate din activitati economice pentru care locul livrarii/prestarii se considera ca fiind în afara României, daca taxa ar fi deductibila, în cazul în care aceste operatiuni ar fi fost realizate în România;

b) operatiuni efectuate catre o persoana care are obligatia de a plati TVA în conformitate cu art. 150 alin. (2)-(6) din Codul fiscal.

(4) **Dreptul la rambursarea taxei aferente achizitiilor este determinat în temeiul prevederilor art. 145, 145¹ si 146 din Codul fiscal.**

(5) **Pentru a fi eligibila pentru rambursare în România, o persoana impozabila nestabilita în România trebuie sa efectueze operatiuni care dau dreptul de deducere în statul membru în care este stabilita.** În cazul în care o persoana impozabila nestabilita în România efectueaza, în statul membru în care este stabilita, atât operatiuni care dau drept de deducere, cât si operatiuni care nu dau drept de deducere în respectivul stat membru, România va rambursa numai acea parte din TVA rambursabila conform alin. (3) care corespunde operatiunilor cu drept de deducere. Dreptul de rambursare a taxei se determina conform alin. (4), respectiv în aceleasi conditii ca si cele aplicabile pentru operatiuni care sunt realizate în România.(...).

(13) Solicitantul trebuie să furnizeze informațiile din cererea de rambursare și eventualele informații suplimentare solicitate de organul fiscal competent din România în limba română.

(15) Cererea de rambursare se refera la urmatoarele:

a) **achizitii de bunuri sau servicii care au fost facturate în perioada de rambursare, achitate pâna la data solicitarii rambursarii;**

b) importuri de bunuri efectuate în perioada de rambursare. (...).

(22) **În cazul în care organul fiscal competent din România consideră că nu are toate informațiile relevante pentru a lua o decizie privind cererea de rambursare în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, poate cere, pe cale electronică, informații suplimentare, în special de la solicitant, dar și de la autoritățile competente din statul membru de stabilire, pe parcursul perioadei de 4 luni prevăzute la alin. (21).** În cazul în care informațiile suplimentare sunt cerute de la o altă sursă decât solicitantul sau o autoritate competentă dintr-un stat membru, cererea se transmite prin mijloace electronice numai dacă destinatarul cererii dispune de astfel de mijloace. **Dacă este necesar, se pot solicita alte informații suplimentare.** Informațiile solicitate în conformitate cu prezentul alineat pot cuprinde depunerea facturii sau a documentului de import respectiv, în original sau în copie, în cazul în care există îndoieli întemeiate cu privire la validitatea sau acuratețea unei anumite cereri. În acest caz, plafoanele prevăzute la alin. (11) nu se aplică.

(23) Informațiile solicitate în temeiul alin. (22) trebuie furnizate în termen de o lună de la data la care solicitarea de informații suplimentare este primită de cel căruia îi este adresată.

“(33) Prevederile alin. (1)-(32) se aplica cererilor de rambursare depuse dupa 31 decembrie 2009. Cererile de rambursare depuse înainte de 1 ianuarie 2010 se solutioneaza potrivit prevederilor legale în vigoare la data depunerii lor.

(34) Prevederile alin. (1)-(33) transpun prevederile Directivei 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 44 din 20 februarie 2008.”

De asemenea, conform art. 5 si art. 6 din Directiva a 9-a/CE din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoare adaugata, prevazuta în Directiva 2006/112/CE:

"Art. 5. [...] Fara a aduce atingere articolului 6, în înțelesul prezentei directive, dreptul la o rambursare a taxei aferente intrarilor este determinat în temeiul Directivei 2006/112/CE, astfel cum se aplica în statul membru de rambursare.

Art. 6. Pentru a fi eligibila pentru rambursare în statul membru de rambursare, o persoana impozabila nestabilita în statul membru de rambursare trebuie sa efectueze operatiuni care dau dreptul de deducere în statul membru în care este stabilita."

Din normele legale sus-citate rezulta ca, in cadrul sistemului comun de TVA, legiuitorul comunitar a stabilit o procedura specifica prin care **persoanele impozabile stabilite intr-un stat membru pot solicita rambursarea TVA** achitata **pentru livrarile de bunurile, prestarile de servicii sau importul de bunuri efectuate in beneficiul lor pe teritoriul unui alt stat membru, solicitare supusa unor conditii specifice acestui tip de rambursare**, si anume: persoanele in cauza sa nu fie inregistrate sau sa nu aiba obligatia inregistrarii in scopuri de TVA in statul caruia i se solicita rambursarea, sa nu efectueze livrari de bunuri sau prestari de servicii in perioada pentru care solicita rambursarea pentru care locul livrarii sau prestarii este in statul membru caruia i se solicita rambursarea, sa depuna cererea de rambursare si sa indeplineasca anumite formalitati specifice (depunerea cererii pe un format cu un anumit continut, la care sa anexeze toate documentele aferente), **taxa solicitata sa fie corect facturata** etc.

Astfel ca, societatile nerezidente straine care solicita rambursarea TVA in temeiul Directivei a 9-a **trebuie sa indeplineasca conditiile cumulative, specifice si peremptorii acestui tip special de rambursare, asa cum rezulta din pct. 49 din Normele metodologice care transpun fidel Directiva comunitara in materie.**

In speta, in baza cererii nr. x/21.11.2014, aferenta perioadei 01.06.2014–31.10.2014, organul fiscal a emis Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata pentru persoanele impozabile neinregistrate si care nu sunt obligate sa se inregistreze in scopuri de TVA in Romania, stabilite in alt stat membru al Uniunii Europene inregistrata sub nr. x/30.12.2015, prin care a respins la rambursare TVA in suma de y lei.

In vederea solutionarii cererii de rambursare, prin cererile de informatii suplimentare nr. xA/03.12.2014 si nr. xA/08.04.2015 s-a solicitat societatii nerezidente completarea documentatiei transmisa initial cu documente si explicatii referitoare la datele inscrise in facturi, respectiv: contractele/comenzile de achizitii de bunuri/prestari servicii; documente care sa ateste scopul achizitiilor; acte doveditoare privind intabularea terenurilor agricole; situatia detaliata a comisiunilor conform prevederilor din contract, traduse in limba romana.

Referitor la TVA respinsa la rambursare in suma de y lei - pozitile 1-4 din cererea de rambursare, DGRFPB a constatat ca facturile sunt aferente achizitiei unor servicii reprezentand: comision la cumpararea unei intreprinderi agricole sub forma preluarii partilor sociale prevazute in contractul de intermediere si prestari servicii si comision pentru inscrierea in cartea funciara a unor terenuri, pentru care se aplica regula generala prevazuta la art. 133 alin.2 din Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, operatiunile nefiind impozabile in Romania.

Prin contestatia formulata, societatea nerezidenta sustine ca, serviciile prestate in baza contractului incheiat sunt in legatura cu bunuri imobile de natura terenurilor pentru care locul prestarii este in Romania, conform art.133 alin.4 lit.a din Codul fiscal si pct.14 alin.2 lit.n din Normele metodologice de aplicare.

Prin adresa inregistrata la AFCN sub nr. x/07.06.2016, transmisa catre Serviciul solutionare contestatii 2 cu adresa nr. x/17.06.2016, inregistrata la DGRFPB sub nr. x/17.06.2016, societatea nerezidenta a completat contestatia depusa initial cu urmatoarele documente si explicatii: Hotararea Asociatului Unic al W A SRL privind majorarea capitalului social, extras din Registrul Comertului, explicatii privind natura serviciilor prestate in cadrul contractului de intermediere si prestari servicii incheiat cu G SRL.

Referitor la documentele anexate prin adresa de mai sus, se retine ca, in ceea ce priveste justificarea naturii operatiunilor efectuate pentru care solicita rambursarea TVA facturata de furnizor, societatea nu a depus probe noi fata de cele existente in dosarul contestatiei, prezentate la cererea de rambursare si celor transmise urmare informatiilor solicitate de organul fiscal.

In ceea ce priveste dreptul contestatorilor de a depune probe noi in sustinerea cauzei, sunt incidente prevederile art.276 alin.(4) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala:

"Contestatorul, intervenientii sau împuternicitii acestora pot sa depuna probe noi în sustinerea cauzei."

Din textul de lege mai sus prezentat se retine ca, societatea nerezidenta poate depune in sustinerea cauzei documente si probe noi, chiar daca acestea nu au fost analizate anterior de organele fiscale.

Cu privire la prezentarea documentelor care sa ateste ca achizitiile efectuate dau dreptul la *dreptul de rambursare a taxei pentru operatiuni realizate în România*, se retine ca pct. 49 din Normele metodologice prevede in mod expres ca persoana impozabila neinregistrata si care nu este obligata sa se inregistreze in scopuri de TVA in Romania, stabilita in alt stat membru al Uniunii Europene **poate solicita rambursarea doar a taxei facturata si achitata pentru bunuri mobile ce i-au fost livrate sau serviciile care i-au fost prestate in beneficiul sau in Romania, în aceleasi conditii ca si cele aplicabile pentru operatiuni care sunt realizate în România (Directiva a 9-a/CE din 12 februarie 2008).**

Totodata, se stipuleaza ca persoana care solicita rambursarea TVA trebuie să furnizeze, atat informațiile înscrise in cererea de rambursare, cat și informațiile suplimentare solicitate de organul fiscal din România in cazul în care acesta constata că nu detine informațiile necesare pentru a lua o decizie privind cererea de rambursare.

Referitor la achizițiile efectuate de societatea nerezidentă Danubia GmbH pe teritoriul României în perioada pentru care a solicitat rambursarea TVA se rețin următoarele:

Asa cum s-a reținut anterior, la pct 49 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, anterior menționate:

"49. (4) Dreptul la rambursarea taxei aferente achizițiilor este determinat în temeiul prevederilor art. 145, 145¹ și 146 din Codul fiscal."

Astfel, potrivit prevederilor art.145 și 146 din Codul fiscal:

"Art. 145. Sfera de aplicare a dreptului de deducere:

(...)

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile; [...]."

"Art. 146. Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau **serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său**, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) [...]."

În raport de operațiunile desfășurate în România pentru care persoana impozabilă nerezidentă solicită rambursarea, devin incidente și prevederile art.126 și art.133 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și pct.13 din Normele metodologice de aplicare HG nr. 44/2004, în vigoare în perioada verificată:

Codul fiscal:

"Art. 126. - (1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 128-130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2)."

Normele metodologice:

"2.(1) În sensul art. 126 alin. (1) din Codul fiscal, operațiunea nu este impozabilă în România dacă cel puțin una din condițiile prevăzute la lit. a)-d) nu este îndeplinită."

Codul fiscal:

“**Art. 133.** - (1) Locul prestării de servicii este considerat a fi locul unde prestatorul este stabilit sau are un sediu fix de la care serviciile sunt efectuate.

(2) **Locul de prestare a serviciilor către o persoană impozabilă care acționează ca atare este locul unde respectiva persoană care primește serviciile își are stabilit sediul activității sale economice.** Dacă serviciile sunt furnizate către un sediu fix al persoanei impozabile, aflat în alt loc decât cel în care persoana își are sediul activității sale economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu fix al persoanei care primește serviciile. În absența unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde persoana impozabilă care primește aceste servicii își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită.

Normele metodologice:

“**13. (...) Regulile prevăzute la art. 133 alin. (2) sau (3) din Codul fiscal se aplică numai în situația în care serviciile nu se pot încadra pe niciuna dintre excepțiile prevăzute la art. 133 alin. (4), (5), (7) și (8) din Codul fiscal.** Dacă serviciile pot fi încadrate pe una dintre excepțiile prevăzute la art. 133 alin. (4), (5), (7) și (8), întotdeauna excepția prevalează, nemaifiind aplicabile regulile generale stabilite la art. 133 alin. (2) și (3).

Având în vedere prevederile legale de mai sus, se reține ca în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată datorată în România se cuprind operațiunile care îndeplinesc cumulativ cele patru condiții legale, respectiv reprezintă o livrare de bunuri sau o prestare de servicii cu plată, livrarea sau prestarea se efectuează în România, de o persoană impozabilă, iar livrările de bunuri și prestațiile de servicii să rezulte dintr-o activitate economică.

Prin urmare, stabilirea naturii și locului realizării operațiunilor în cazul unei livrări de bunuri/prestări de servicii este importantă pentru a determina dacă operațiunea este sau nu impozabilă în România, întrucât contribuabilii nerezidenți nu beneficiază de rambursarea TVA decât pentru operațiuni impozabile (taxabile) în România.

În caz contrar, dacă operațiunea nu este impozabilă în România, taxa este facturată încorect, iar contribuabilii nerezidenți nu pot beneficia de rambursarea TVA în România, în temeiul pct. 49 alin. (2) lit. a) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, care transpun fidel art. 4 lit. a) din Directiva 2008/9/CE.

Având în vedere prevederile legale privind stabilirea locului de prestare a serviciilor se reține că achiziția de servicii efectuate în legătură cu un bun imobil au locul prestării la locul unde este situat bunul imobil.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

1. Între SC G SRL, în calitate de prestator și X GmbH, în calitate de beneficiar, a fost încheiat contractul de intermediere și prestări de servicii, potrivit căruia:

* Pct.2. - Obiectul contractului: „*Prestatorul indică beneficiarului societăți agricole ce sunt de vânzare, în forma unor societăți de persoane sau societăți de capital*

din Romania. Obiectul contractului se refera la suprafete agricole si se considera incheiat abia dupa inregistrarea acestora in Cartea Funciara.”

* Pct.3 - Comision:

3.1 Beneficiarul se obliga sa achite prestatorului, la cumpararea intreprinderii agricole sub forma preluarii partilor sociale un comision unic in valoare de 5% (...) din pretul de cumparare pentru terenul agricol, plus taxa pe valoarea adaugata in vigoare.

3.2 Dreptul la comision se creaza dupa inregistrarea funciara a suprafetelor si se factureaza numai dupa inregistrarea funciara.

3.3 (...) se indica faptul ca un comision nu se creaza decat in cazul unei preluari de parti sociale de catre contractant. (...) Suplimentar comisionului stabilit, prestatorul are dreptul la achitarea sumelor prevazute la punctul 4. (...).

4.1 Prestatorul il deleaga pe beneficiar sa efectueze formalitatile in vederea inscrierii in Cartea Funciara a suprafetelor de teren care nu au fost inregistrate pana atunci. Prestatorul va primi ca remuneratie suma de 300 EURO (...) pe hectar, la care se adauga taxa pe valoarea adaugata in vigoare. Cheltuielile legate de inregistrarea in Cartea Funciara sunt suportate de catre beneficiar. (...).

4.4 In cazul unei intentii concrete de preluare, prestatorul trebuie sa asigure elaborarea si predarea documentelor relevante pentru efectuarea tranzactiei. (...) prestatorul va solicita elementele de informare cuprinse in anexa 1 a prezentului contract si va oferi servicii de asistenta la elaborarea acestora. (...).”

De mentionat, contractul de mai sus nu este insotit de anexa 1 mentionata la pct.4.4.

2. In baza contractului incheiat, SC G SRL a emis facturile nr. x/04.08.2014 - TVA y lei; nr. x/16.10.2014 - TVA y lei; x/06.10.2014 - TVA y lei; x/14.10.2014 - TVA y lei, avand ca obiect “servicii conform art.3.1 (comision) si art.4.1 (intabulare) conform Contractului datat 8 ianuarie 2014.”

3. De asemenea, la dosarul cauzei sunt anexate urmatoarele inscrisuri:

A. Contractul de vanzare-cumparare, autentificat sub nr. x din data de 28 iulie 2008, incheiat intre SC ACC SRL, in calitate de vanzator si SC W A SRL, in calitate de cumparator, avand ca obiect vanzarea intregului drept de proprietate asupra terenului agricol in suprafata de x mp, situat in judetul Iasi, comuna A, identificat dupa cum urmeaza: (...)

B. Adresa nr. x/23.04.2015 emisa de OCPI Botosani catre SC W A SRL referitor la situatia cu proprietatile inscrise in cartea funciara, avand anexat tabelul in care sunt mentionate: suprafetele de teren, tarlaua, parcela, categoriile de folosinta, numere cadastrale, localitate, aflate in proprietatea SC W A SRL.

C. Extrase de carte funciara “pentru informare” emise de OCPI Botosani privind suprafetele de teren intabulate pe numele SC W A SRL, din continutul carora rezulta ca solicitarile de intabulare s-au facut de catre SC W A SRL in lunile septembrie-octombrie 2014.

D. Explicatii prezentate urmare cererilor de informatii suplimentare transmise de AFCN, potrivit carora:

- “La data de 27.06.2014 s-a semnat contractul de preluare parti sociale ale SC W SRL si SC A PE SRL de catre X GmbH.
- Pentru serviciul de intermediere, SC G SRL a incheiat un contract de intermediere/comision cu X GmbH-facturand pentru serviciul prestat (cel de intermediere a tranzactiei) un comision de 5% din valoarea per hectar a terenului (respectiv 3000 euro/ha) – dreptul de comision devenind aplicabil pentru suprafetele inscrise in Cartea Funciara sau la momentul inscrierii lor; (...).
- (...) SC G SRL a emis factura nr. GHE x/04.0.82014, in baza art.3.2. din contractul incheiat la data de 8.01.2014 (...), pentru toate suprafetele inscrise la acel moment in Cartea Funciara in favoarea SC W SRL calculandu-se un comision de 150 EUR – reprezentand 5% din valoarea de achizitie a terenului (...)
- Pentru suprafetele de teren inscrise in Cartea Funciara ulterior, comisionul de 5% (respectiv EUR) s-a facturat proportional cu inscrierea in Cartea Funciara (facturile x/16.09.2014, x/06.10.2014 si x/14.10.2014).”

Avand in vedere aspectele prezentate rezulta ca motivele societatii din adresele transmise urmare solicitarii de informatii suplimentare de catre organul fiscal si de completare a dosarului contestatiei nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a cauzei, din urmatoarele considerente:

1. In ceea ce priveste invocarea de catre societatea contestatara a incidentei prevederilor art.133 alin.4 din Codul fiscal si pct.14 din Normele metodologice de aplicare, se retin urmatoarele:

Codul fiscal:

“**Art.133 - (4)** Prin exceptie de la prevederile alin. (2) și (3), pentru următoarele prestări de servicii, locul prestării este considerat a fi:

a) locul unde sunt situate bunurile imobile, pentru prestările de servicii efectuate în legătură cu bunurile imobile, inclusiv serviciile prestate de experți și agenți imobiliari, de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare cu funcție similară, precum tabere de vacanță sau locuri amenajate pentru camping, de acordare de drepturi de utilizare a bunurilor imobile, pentru servicii de pregătire și coordonare a lucrărilor de construcții, precum serviciile prestate de arhitecți și de societățile care asigură supravegherea pe șantier. ”

Normele metodologice:

“**14.** (1) Serviciile prevăzute la art. 133 alin. (4) din Codul fiscal fac excepție de la regulile generale prevăzute la art. 133 alin. (2) și (3) din Codul fiscal în ceea ce privește stabilirea locului prestării. Aceste servicii nu se declară în declarația recapitulativă menționată la art. 156⁴ din Codul fiscal, indiferent de statutul beneficiarului, și nici nu se aplică prevederile referitoare la înregistrarea în scopuri de taxă, care sunt specifice prestărilor și achizițiilor intracomunitare de servicii.

(2) Serviciile efectuate în legătură directă cu un bun imobil includ acele servicii care au o legătură suficient de directă cu respectivele bunuri imobile și au locul prestării la locul unde este situat bunul imobil conform prevederilor art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal. Serviciile efectuate în legătură cu bunurile imobile cuprind, printre altele, operațiuni precum:

- a) elaborarea de planuri pentru o construcție sau o parte a unei construcții care sunt alocate unei anumite parcele de teren, indiferent dacă construcția este ridicată ori nu;
- b) furnizarea de servicii de supraveghere/securitate pe șantier;
- c) construirea unei clădiri sau edificarea unei construcții, precum și lucrările de construcții și demolare efectuate asupra unei construcții ori asupra unor părți ale unei construcții;
- d) lucrări asupra pământului, inclusiv servicii agricole, cum ar fi aratul, semănatul, irigatul și fertilizarea;
- e) supravegherea și evaluarea riscurilor și integrității bunurilor imobile;
- f) servicii de evaluare a bunurilor imobile, inclusiv în cazul în care astfel de servicii sunt necesare în scopul încheierii unei asigurări, pentru a determina valoarea unei proprietăți ca garanție pentru un împrumut sau pentru evaluarea riscului și daunelor-întereze în contextul unor litigii;
- g) arendarea, concesiunea, leasingul sau închirierea de bunuri imobile, altele decât cele reglementate la alin. (3), inclusiv depozitarea de bunuri pentru care este atribuită o anumită parte din bunul imobil pentru uzul exclusiv al clientului;
- h) servicii de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare cu funcție similară, precum tabere de vacanță ori locuri amenajate pentru a fi utilizate ca locuri de camping, inclusiv dreptul de a sta într-o anumită locație pe o durată limitată de timp ca rezultat al conversiei dreptului de utilizare comună a locației respective;
- i) atribuirea și transmiterea de drepturi, altele decât cele prevăzute la lit. g) și h), de a utiliza un bun imobil în întregime sau părți ale unui bun imobil, inclusiv autorizarea de a utiliza o parte a unui bun imobil, cum ar fi acordarea dreptului de pescuit, de vânatoare ori de acces la sălile de așteptare din aeroporturi sau utilizarea unei infrastructuri pentru care se plătesc taxele de trecere, cum ar fi un pod ori tunel;
- j) lucrări de transformare, finisare, instalare, reparații, întreținere, renovare a unei construcții sau a unei părți de construcții, inclusiv lucrări cum ar fi curățarea, placarea, tapetarea și parchetarea;
- k) instalarea sau asamblarea de mașini ori echipamente care, după instalare sau asamblare, sunt ori devin parte din bunul imobil, respectiv cele care nu pot fi detașate fără a fi deteriorate sau fără a antrena deteriorarea imobilelor înseși;
- l) întreținerea, reparația, inspecția și supravegherea de mașini, utilaje sau echipamente, în cazul în care acestea se califică drept bunuri imobile;
- m) managementul proprietății, altul decât managementul portofoliului de investiții în proprietăți imobiliare prevăzut la alin. (3), care constă în exploatarea proprietăților imobiliare de tip comercial, industrial sau rezidențial de către ori în numele proprietarului respectivelor proprietăți imobiliare;
- n) intermedierea în vânzarea, leasingul sau închirierea de bunuri imobile, precum și intermedierea în anumite drepturi asupra bunurilor imobile;**
- o) serviciile de natură juridică referitoare la transmiterea sau transferul unui titlu de proprietate asupra unui bun imobil, la anumite drepturi asupra bunurilor imobile, cum

ar fi serviciile notariale, ori întocmirea unui contract de vânzare-cumpărare pentru un astfel de bun, indiferent dacă tranzacția în sine care ar conduce la modificarea naturii juridice a proprietății se realizează sau nu; (...)”

În speta este relevantă și jurisprudența europeană în materie, respectiv **cazul C-166/05 Heger Rudi GmbH**, potrivit căruia pentru a intra sub incidența art. 9 (2) (a) al Directivei a 6-a, echivalentul art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, în vigoare în perioada de referință, potrivit căruia pentru ca un serviciu să fie considerat ca fiind legat direct de un bun imobil trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- este necesar ca respectiva prestare să fie aferentă unui bun imobil;
- trebuie să existe o legătură directă suficientă între prestarea de servicii și bunul imobil în cauză.

Prin urmare, **serviciile sunt considerate ca fiind direct legate de bunurile imobile din punct de vedere al locului prestării în sensul TVA, atunci când bunurile imobile reprezintă un element central și esențial pentru prestarea respectivelor servicii.**

Mai mult, în speta este relevant și **cazul Curții Europene de Justiție C-155/12** Minister Finansow împotriva RR Donnelley Global Turnkey Solutions Poland Sp zoo, cu privire la care avocatul general Juliane Kokott a formulat următoarele concluzii la data de 31.01.2013:

“Competența de impozitare a prestațiilor de servicii „legate de bunuri imobile” îi revine statului membru în care se află bunul imobil. În această privință, **Curtea de Justiție a statuat deja că o astfel de legătură între prestarea de servicii și bunul imobil trebuie să fie „suficient de directă”.** (...)”

1. Legătură suficient de directă

28. Potrivit jurisprudenței Curții referitoare la articolul 9 alineatul (2) litera (a) din A șasea directivă, **nu orice legătură între o prestare de servicii și un bun imobil este suficientă în scopul acestuia.** Dimpotrivă, **această legătură trebuie să fie „suficient de directă”.** Curtea a confirmat o astfel de legătură în Hotărârea Heger, deoarece bunul imobil în cauză a reprezentat o „componentă centrală și de nerenunțat” „esențială” a prestării de servicii, iar locul unde se situat bunul imobil era locul consumului final al prestării de servicii.

2. Criteriu obiectiv pentru o legătură suficient de directă

33. În această privință, instanța de trimitere a propus să se prezume o legătură suficient de directă între o prestare de servicii și un bun imobil, atunci când un **anumit** bun imobil face **obiectul** prestării de servicii.

(...) 35. (...) În primul rând, **nu este suficient** ca pentru prestarea unui serviciu să fie necesar **un bun imobil oarecare.** Dimpotrivă, **trebuie să fie vorba despre un bun imobil determinat, identificat de părți.** Această cerință rezultă deja din faptul că, în cazul aplicării articolului 47 din Directiva TVA, părțile trebuie să cunoască în mod clar locul în care trebuie îndeplinite obligațiile fiscale.

36. **Cerința unui bun imobil determinat de care este legată prestarea serviciului nu poate fi însă suficientă** pentru aplicarea articolului 47 din Directiva

TVA, întrucât numeroase servicii urmează să fie prestate într-un bun imobil determinat, deoarece prestatorul serviciilor își are acolo sediul, fără a se putea motiva astfel o legătură suficient de directă a prestării serviciului cu un bun imobil. Prin urmare, după cum Curtea a constatat deja, numeroase servicii au legătură într-un mod sau altul cu un bun imobil.

37. Acesta este motivul pentru care, în al doilea rând, **bunul imobil concret determinat trebuie să fie și obiectul prestării de servicii, adică bunul imobil este obiectul serviciului.** Această cerință poate fi dedusă din prestațiile de servicii menționate în mod explicit la articolul 47 din Directiva TVA, care formează, în esență, singurul criteriu de interpretare. Conform acestuia, bunul imobil face obiectul unei prestări de servicii în momentul utilizării sale de către client (acordarea de drepturi, inclusiv cazare), prelucrarea acestuia (lucrări de construcții) sau evaluarea acestuia (servicii prestate de experți).

40. (...) în vederea aplicării articolului 47 din Directiva TVA, se prezumă **existența unei legături suficient de directe** între prestarea de servicii și un bun imobil **atunci când prestarea de servicii are ca obiect utilizarea, prelucrarea sau evaluarea unui bun imobil determinat sau dacă acest lucru este menționat explicit în cuprinsul dispoziției.**

Astfel, contrar susținerilor contestate:

- așa cum însuși Curtea Europeană de Justiție a reținut, nu este suficientă existența unui bun imobil determinat de care este legată prestarea serviciului, ci trebuie ca bunul imobil concret determinat să fie și obiectul prestării de servicii, adică bunul imobil este obiectul serviciului;

- de altfel, societatea nerezidentă poate presta o multitudine de servicii într-un bun imobil, însă acest fapt nu presupune în mod obligatoriu ca acestea au o legătură suficient de directă cu bunul imobil;

- potrivit dispozițiilor pct. 14 alin.2 lit.n din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004, pentru ca serviciile de *intermediere în vânzarea bunurilor imobile* să fie considerate ca fiind efectuate în legătura directă cu un bun imobil este necesar să se dovedească existența **unui bun imobil determinat, identificat de părți, iar bunul imobil concret determinat trebuie să fie și obiectul prestării de servicii, adică bunul imobil este obiectul serviciului.**

În speta este vorba de prestări de servicii facturate de furnizorul din România în baza unui contract de intermediere și prestări de servicii, încheiat în termeni generali, având ca obiect indicarea de către prestator beneficiarului a *societăților agricole de vânzare, respectiv a suprafețelor agricole de vânzare*, sub forma preluării părților sociale, pentru care beneficiarul se obligă să achite prestatorului un comision de 5% din prețul de cumpărare pentru terenul agricol, *fără a fi identificate în mod concret bunurile imobile, respectiv terenurile care fac obiectul serviciului prestat și fără a avea înscrise prețurile/valorile asupra cărora se aplică comisionul.*

Mai mult, potrivit pct.4.1 din contract „Prestatorul îl delegă pe beneficiar să efectueze formalitățile în vederea înscrierii în Cartea Funciara a suprafețelor de teren neînregistrate”, ceea ce întărește faptul că nu există o legătură directă între bunul imobil și serviciul facturat.

Rezulta ca serviciile in discutie (comision) nu pot fi tratate ca servicii efectuate in legatura directa cu un bun imobil ce intra sub incidenta prevederilor art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, ci ca servicii generale, pentru care se aplica regula generala de stabilire a locului prestarii de la art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv locul unde isi are stabilit sediul beneficiarul serviciilor (adica in Germania).

2. Referitor la sustinerile din adresa privind completarea contestatiei inregistrata sub nr. x/07.06.2016 si la documentele anexate se retin urmatoarele:

Cu privire la invocarea incidentei pct.14 alin.2 lit.n din Normele metodologice de aplicare art.133 din Codul fiscal, societatea nerezidenta nu aduce argumente noi fata de cele prezentate in contestatie si in adresele de completare care sa modifice constatările organului fiscal.

Astfel, desi sustine ca obiectul contractului de intermediere si prestari servicii consta in intermedierea de terenuri agricole, in fapt contractul prevede ca:

**pct.3.1 "Beneficiarul se obliga sa achite prestatorului, la cumpararea intreprinderii agricole sub forma preluarii partilor sociale un comision unic in valoare de 5% din pretul de cumparare pentru terenul agricol, plus taxa pe valoarea adaugata in vigoare si*

**pct.3.3 (...) „un comision nu se creaza decat in cazul unei preluari de parti sociale de catre contractant”.*

in timp ce obiectul facturilor inscrise in lista operatiunilor anexata cererii de rambursare consta in *servicii conform art.3.1. (comision) si servicii conform art.4.1 (intabulare) din contract .*

**pct.4.1 „Prestatorul il deleaga pe beneficiar sa efectueze formalitatile in vederea inscrierii in Cartea Funciara a suprafetelor de teren neinregistrate”*

Prin urmare, preluarea de parti sociale ale unor societati detinatoare de teren si operatiunea de inscriere in cartea funciara a unor terenuri (intabulare) nu reprezinta o intermediere in vanzarea, leasingul sau inchirierea de bunuri imobile in sensul dispozitiilor legale de mai sus, in conditiile in care bunurile imobile nu sunt in mod concret si clar identificate, cu atat mai mult cu cat operatiunea de inscriere in Cartea funciara a suprafetelor de teren a fost stabilita in sarcina beneficiarului, in speta societatea nerezidenta, pe cheltuiuala sa. De altfel, scopul contractului il reprezinta cumpararea de parti sociale si nu intermediere in vanzarea-cumpararea de terenuri agricole.

Fata de cele de mai sus se retine ca societatea nerezidenta nu a depus documente si probe noi in sustinerea contestatiei care nu au fost avute in vedere de organul fiscal, desi potrivit art.276 alin.(4) din Codul de procedura fiscala, anterior invocat, avea aceasta posibilitate.

Documentele anexate, respectiv: Hotararea Asociatului Unic al W A SRL si extras din Registrul comertului vizeaza: majorarea capitalului social al societatii; revocarea mandatului acordat administratorilor actuali ai societatii; descarcarea de

gestiune a unor angajati; numirea noului administrator al societatii; modificarea actului constitutiv si inscrierea la ONRC, fara a fi prezentata o situatie detaliata privind modul de stabilire a comisiunelor facturate pentru care a fost solicitata rambursarea TVA.

Având în vedere prevederile legale de mai sus, se retine că serviciile facturate sub forma de comision catre un beneficiar dintr-o alta tara UE nu se poate încadra in niciuna dintre exceptiile prevăzute la art. 133 alin. (4), (5), (7) si (8) din Codul fiscal, motiv pentru care cu privire la aceste servicii sunt aplicabile prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, considerandu-se ca au locul prestarii din punct de vedere al taxei pe valoare adaugata acolo unde beneficiarul are stabilit sediul activitatii sale economice, in cazul in care acesta furnizeaza prestatorului un cod valid de inregistrare in scopuri de TVA din statul unde acesta isi are stabilit sediul activitatii economice, in speta in Germania.

Rezulta ca furnizorul SC G SRL a facturat eronat cu TVA aceste servicii, intrucat locul prestarii nu este in Romania, iar **potrivit pct. 49 alin. (2) lit. a) din Normele metodologice, care transpune fidel art. 4 lit. a) din Directiva 2008/9/CE nu se ramburseaza "taxa pe valoarea adaugata care, conform Codului fiscal, a fost facturata incorect"**. In acest sens, jurisprudenta comunitara in materie recunoaste ca taxa facturata din greseala beneficiarului nu poate face obiectul restituirii in temeiul Directivei 2008/9/CE.

3. Cata vreme, asa cum s-a retinut anterior, achizitiile efectuate de Danubia GmbH de la furnizorul din Romania constau in servicii reprezentand comision perceput in cazul preluarii de parti sociale, in situatia in care nu a fost depusa o situatie din care sa rezulte modul concret de stabilire a comisionului facturat si care sa fie in legatura directa cu bunurile imobile, respectiv **intermedierea de terenuri agricole**, conform sustinerilor societatii, **locul prestarilor de servicii se considera a fi, in sensul aplicarii TVA, locul unde clientul caruia ii sunt prestate serviciile este stabilit sau are un sediu fix**, cu conditia ca respectivul client sa fie stabilit sau sa aiba un sediu fix in afara Comunitatii ori sa fie o persoana impozabila actionand ca atare, stabilita sau care are un sediu fix in Comunitate, dar nu in acelasi stat cu prestatorul.

In concluzie, preluarea de actiuni ale unor societati detinatoare de teren, precum si operatiunea de inscriere in cartea funciara a unor terenuri (intabularea) nu presupune o transmitere sau un transfer al unui titlu de proprietate asupra unui imobil si nici nu echivaleaza cu faptul ca s-a facut o intermediere in vanzarea, leasingul sau inchirierea de bunuri imobile sau o **intermediere in anumite drepturi asupra bunurilor imobile**, asa cum este prevazut in mod expres la art.133 alin.4 lit.a din Codul fiscal si la pct.14 alin.2 lit.n din Normele metodologice de aplicare.

De subliniat este faptul ca, operatiunea de inscriere in cartea funciara a unor terenuri nu este constitutiva de drepturi, ci se realizeaza de catre cumparator pentru opozabilitate fata de terti, potrivit principiului publicitatii drepturilor reale, fiind, asadar, un serviciu care nu presupune o **intermediere in anumite drepturi asupra bunurilor imobile**.

Rezulta ca, in cazul acestor servicii facturate de societatea din Romania, sunt aplicabile prevederile legale invocate mai sus, respectiv locul prestarii se va considera in statul membru in care este stabilit clientul – persoana impozabila, adica in Germania, motiv pentru care, societatea din Romania trebuia sa factureze fara TVA romanesc aceste servicii.

Ca atare, in ceea ce priveste dreptul de rambursare a taxei, persoanele impozabile stabilite in alte state membre si care nu sunt inregistrate in scopuri de TVA in Romania pot beneficia de acest drept, in cazul in care sunt indeplinite conditiile de forma si de fond stipulate in Directiva 112, care au fost transpuse corespunzator in legislatia nationala, in aceleasi conditii ca si pentru persoanele impozabile inregistrate in scopuri de TVA in Romania, conform principiilor de egalitate stipulate de prevederile comunitare.

Acest principiu fundamental al egalitatii este mentioant si la art.5 din Directiva 2008/9/CE, anterior citat.

Concluzionand, se retine ca, atat in cazul persoanelor impozabile inregistrate in scopuri de TVA in Romania, cat si in cazul persoanelor impozabile stabilite in alte state membre si care nu sunt inregistrate in scopuri de TVA in Romania, dar care solicita rambursarea taxei conform prevederilor Directivei 2008/9/CE, exercitarea dreptului de deducere se face in acelasi mod respectand exact aceleasi conditii de forma si de fond mentionate de Directiva 112, asa cum acestea au fost transpuse in legislatia nationala.

Motivele invocate de contestatara in sustinerea cauzei nu pot fi retinute intrucat cel ce solicita rambursarea de TVA este obligat sa faca toate demersurile necesare si sa dovedeasca ca sunt indeplinite conditiile cumulative specifice acestui tip de rambursare.

Astfel, desi a avut la cunostinta pozitia organelor fiscale cu privire la prezentarea documentelor care sa probeze scopul achizitiilor si faptul ca operatiunile pentru care solicita rambursarea de TVA au locul taxarii in Romania, contestatara nu a depus in sustinerea contestatiei niciun document suplimentar care sa combata constatările organului fiscal.

Drept pentru care, rezulta ca in mod corect organul fiscal a considerat ca societatea nerezidenta nu are dreptul la rambursarea TVA in suma de y lei, pe motiv ca operatiunea se incadreaza in prevederile art.133 alin.2 din Codul fiscal, cata vreme societatea nu a facut dovada cu documente ca serviciile achizitionate reprezinta servicii prestate in legatura cu un bun imobil, ci cumparari de parti sociale.

Avand in vedere cele mai sus prezentate, urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata si nesustinuta cu documente, contestatia formulata de X GmbH, cu privire la TVA solicitata la rambursare in suma de y lei - pozitiiile 1-4 din cererea de rambursare.

Pentru considerentele aratate si in temeiul art. 126, art. 133, art.145, art.146 si art. 147² din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, pct. 2, 13, 14 si 49 din Normele metodologice de aplicare, aprobate prin HG

nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, jurisprudenta CEJ, art. 274 si art. 279 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala:

DECIDE

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de X GmbH cu privire la TVA respinsa la rambursare in suma de y lei prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata pentru persoanele impozabile neinregistrate si care nu sunt obligate sa se inregistreze in scopuri de TVA in Romania, stabilite in alt stat membru al Uniunii Europene inregistrata sub nr. xD/31.12.2015 emisa de DGRFPB.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.

